

ἀκληρόσκυλλα ἡ, ἀμάρτ. ἀκληρόσκυλλα Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀκληρος* καὶ τοῦ οὐσ. *σκύλλα*.

Γυνή, τὴν ὁποίαν καταρᾶται τις νὰ μὴ τεκνοποιήσῃ: *Μωρὴ ἀκληρόσκυλλα, ποῦ νὰ μείνης ἀκληρῇ!*

ἀκλίδι ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀκλίδιν* Πόντ. (Κερασ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Μόνον ἐπὶ φού, ὑπηνέμιον. *Συνών. κλούβιο* (ιδ. *κλούβιος*).

ἄκλιτος ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *ἄκλιτος*.

Ἀλύγιστος, ἄκαμπτος.

ἀκλουθάντων τῶν, Πόντ. (Κερασ.) *ἀκλουθάντων* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀκλουθῶ*, δι' ὃ ιδ. *ἀκολουθῶ*.

Λέξις πεπαισμένη πλασθεῖσα κατ' ἀναλογ. τῶν πολλῶν εἰς -άντων τοπωνυμίων: *Ποῦ πάς; — Πάγω 'ς σοὶ φαγάντων. — Κ' ἐγὼ 'ς σοὶ ἀκλουθάντων* (δηλονότι, πηγαίνω νὰ φάγω. — Καὶ ἐγὼ σ' ἀκολουθῶ).

ἀκλούθα ἐπίρρ. Θράκ. (Αἰν. Κομοτ.) Ἰμβρ. Κεφαλλ. κ. ἄ. — ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,108 καὶ 113 *ἀκλόθα* Πόντ. (Χαλδ. κ. ἄ.) *ἀκλούθου* Ἡπ. *ἀγκλούθου* Ἡπ.

Ἡ προστακτ. τοῦ ρ. *ἀκολουθῶ*, παρ' ὃ καὶ *ἀκλουθῶ*, μεταπεσοῦσα εἰς χρῆσιν ἐπιρρηματικῇν.

Μὲ τὸ νὰ ἀκολουθῇ τις, ἀκολουθῶν, *ἀκολουθῶντας* ἔνθ' ἄν.: *Ἀκλούθα ἀκλούθα μ' ἔφτασε Κεφαλλ.* (πβ. φρ. *πὲ πὲ τὸ κωπέλλι, ἔκαμε τὴν κυρὰ καὶ θέλει*). *Ἀκλούθα ἀκλούθα πρόφτασι Κομοτ. Πάγ'νε τ' ἐν' τ' ἄλλ' ἀκλόθα* (πηγαίνουν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου) Χαλδ. || Φρ. *Παίρνω ἀκλούθα* (παρακολουθῶ. *Συνών. φρ. παίρνω ἀποκοντὰ - 'ς τὸ κοντὸ*) Κεφαλλ. Θράκ. (Αἰν.) *Παίρνον ἀπ' ἀκλούθα* Ἰμβρ. *Παίρνον τὴ δ'λεῖα ἀπ' ἀκλούθου* (ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω πολὺ διὰ τὸ ἔργον) Ἡπ. || Γνωμ.

Ἀπὸ φτωχὸ μὴ δανεισθῆς, γιὰτὶ σὲ παίρνει ἀκλούθα Κεφαλλ. — Ποίημ.

Μὲ πῆρ' ἀκλούθα ὁ σκύλλος σου κ' ἤλθε μ' ἐμὲ νὰ σ' εὔρη ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν. 108

..... γυρίζει καὶ κοιτάζει
μὴ ζωντανέψ' ἢ κεφαλὴ καὶ τότε πάρη ἀκλούθα
ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν. 113.

ἀκλούθημα τό, Μύκ. Σίφν. Σῦρ. κ. ἄ. *ἀκλούθ'μα* Θράκ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) *κλούθημα* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) κ. ἄ. *ἀκλόθεμαν* Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *ἀκολούθημα*.

1) Τὸ νὰ ἀκολουθῇ τις ἔνθ' ἄν.: *Τὸ ἀκλούθημα τοῦ ἀργιού - τοῦ σκύλλου κττ. Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Τί ἀκλούθημα ποῦ τοῦ κάνει!* (πῶς τὸν παρακολουθεῖ!) Μύκ. *Μὲ τ' ἀκλούθημα 'ἐν κάνομε τίποτε* Σίφν. *Παίρνον ἀκλούθ'μα* (ἀκολουθῶ) Θράκ. *Φόνου φύβγανι τὰ πιδιά, τὰ πῆρι ἀκλούθ'μα* (φόνου = ὅταν) αὐτόθ. 2) Ἐπιμέλεια, σύντονος ἐνέργεια, παρακολούθησις Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Κάθι δ'λεῖα θέλ' ἀκλούθ'μα*.

3) Βοήθεια, ἀρωγὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Χουρὶς ἀκλούθ'μα* τοῦν πιδιῶνι τίπουτα δὲν κάνου.

ἀκλουθητικά ἐπίρρ. Κύπρ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. *ἀκλουθητικά*.

Ἀκολουθητικῶς, ἀκολουθῶν: *Ἔρχετον τὸ χτηνὸν ἀκλουθητικά μου τῶ' ἐγὼ 'ἐν τό 'ξερα*.

ἀκλούθητος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀκλόθετος* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀκλουθητός < *ἀκλουθῶ*, δι' ὃ ιδ. *ἀκολουθῶ*, τοῦ ἀρχτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερησεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Πβ. *ἀ-* στερητ. 2 α.

Ὁ μὴ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τινος, ἀνακολουθήτος.

ἀκλούθι τό, *ἀκλούθι* ἄγν. τόπ. *ἀκλούθι* Ἡπ. Πελοπν. (Καλάμ. Μεσσ.) Σῦρ. *ἀκλούθ'* Μακεδ. (Χαλκιδ.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) *ἀκλόθ'* Πόντ. (Κοτύωρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *ἀκόλουθος*.

1) Ὁ ἀκολουθῶν, ὁ μετ' ἄλλου συνυπάρχων, ὁ ἔχων τόπον παρακολουθήματος ἔνθ' ἄν.: *Κ' ἐφτάν' τ' ἔρθεν ὁ ἴδιον, ἔφερεν καὶ τέσσερα πέντε ἀκλόθα μετ' ἐκείνον ἐντάμαν* (δὲν φθάνει ὅτι ἦρθεν ὁ ἴδιος, ἀλλὰ ἔφερε κτλ.) Κοτύωρ. || Φρ. *Μὲ πῆρε τ' ἀκλούθι* (μὲ παρακολουθεῖ κατὰ πόδας) Ἡπ. Σῦρ. *Μὲ πῆρι ἀπ' ἀκλούθ'* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ζαγόρ. *Παίρνον τὴ δ'λεῖα ἀπ' ἀκλούθ'* (ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω πολὺ διὰ τὸ ἔργον) αὐτόθ. || Γνωμ.

Ἀπὸ φτωχὸ ποῦ δανεισθῇ, τὸν παίρνει ἀκλούθι ἄγν. τόπ. 2) Ὁ πλακοῦς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν τοκετὸν ἐξέρχεται κατόπιν τοῦ ἐμβρύου Ἡπ.: *Βγῆκε - ἔπεσε τ' ἀκλούθι*. *Συνών. ἀδέρφι 2, ἀκόλουθο, συντροφι, ταίρι, ὕστερο*.

ἄκλωθῃ ἐπίθ. θηλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ἀ-* καὶ τοῦ ρ. *κλώθω*, δι' ὃ ιδ. *κλώσσω*.

Ἐπὶ τῶν ὀρνίθων, ἡ μὴ κλώσσουσα, ἡ μὴ ἐπφάζουσα τὰ φά της.

ἄκλωστος ἐπίθ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Σίφν. Σύμ. Χίος *ἄκλωστους* βόρ. ιδιῶμ. *ἄκλωστος* Μακεδ. (Βογατσ.) *ἄκλωστρος* Κάρπ. *ἄκλωθος* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *ἄκλουθους* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄκλωστος*. Τὸ *ἄκλωστρος* ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *ἄκλωστρος*, ὁ παρὰ τὸ *κλωστρός*. Τὸ *ἄκλωθος* ἐκ τοῦ *κλώθω* παρὰ τὸ θέμ. τοῦ ἐνεσιῶτος.

1) Ὁ μὴ κεκλωσμένος, ὁ μὴ κλωσθεὶς, ἐπὶ νήματος ἔνθ' ἄν.: *Ράμμαν ἄκλωστον* Τραπ. Χαλδ. *Ὀργον ἄκλωστο* Σύμ. *Συνών. ἀπαλός, ἀντίθ. κλωστός, στριμμένος* (ιδ. *στρίβω*). β) Ὁ μὴ μεταβληθεὶς εἰς νῆμα Μακεδ. (Βέρ. Βογατσ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Ἀκλωστον δομπάκιν* Κερασ. *Ἀκλωστα* μαλλιά Βογατσ. || Παροιμ. *Ἀκλωστα κὶ ἀνύφαντα κὶ 'ς τοὺν πλουτὸ ριγμένα* (ἐπὶ φαντασιοκόπου ἐκλαμβάνοντος τὸ ἐπιθυμητὸν ὡς τετελεσμένον) Βέρ.

2) Ὁ μὴ εὐνουχισθεὶς Μακεδ. (Βελβ. Βέρ.): *Ἀκλουστου τραὶ Βελβ.* 3) Μεταφ. αὐτὸς ποῦ δὲν κλώθει, δὲν μεταβάλλει τὴν σκέψιν του, ἀμετάπειστος Πόντ. (Κερασ.) *Συνών. ἀβάγιστος 2, ἀγύριστος Β 2, μονόκορδος, μονόμπρατος*. Πβ. *ἄγειρτος 1*. 4) Ὁ μὴ κατ' ἀλήθειαν ἀλλάξας πίστιν, θρησκείαν, ὁ ἐμφανίζων ἑαυτὸν Μωαμεθανόν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ πρεσβεύων τὰ τῶν Χριστιανῶν Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) Πβ. *γυριστός, κλωστός*.

